

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobkyně: **mmcité 1 a.s.**, IČO: 27670864
sídlem Bílovice 519, 687 12 Bílovice
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Helánem
sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2/a, 160 68 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 7. 6. 2019,
zn. sp.: PVZ 2014-40124, č. j. PVZ 2014-40124/D18122844/2018/ÚPV,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „soud“) dne 26. 7. 2019 domáhá přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 7. 6. 2019, zn. sp.: PVZ 2014-40124, č. j. PVZ 2014-40124/D18122844/2018/ÚPV (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“) zamítl žalobkynin podaný rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 30. 11. 2018, sp. zn.: PVZ 2014-40124/D16035646/2016/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o výmazu průmyslového vzoru č. 17 z rejstříku průmyslových vzorů (dále jen „rejstřík“) a o zamítnutí návrhu na výmaz průmyslových vzorů č. 20 a 21, hromadně zapsaných jako průmyslový vzor č. 36588 o názvu „Lavička“ dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPV“).
3. Úřad dospěl v prvostupňovém rozhodnutí k závěru, že průmyslové vzory č. 20 /varianta lavičky se třemi částmi k sezení/ a 21 /varianta lavičky se dvěma částmi k sezení/ hromadného zápisu č. 36588, vlastněné Ing. J. P. (dále též „napadené vzory“) mají individuální povahu a splňují požadavek na novost průmyslových vzorů ve vztahu k výrobkům, které žalobkyně uvedla na trh nejpozději v roce 2011, SNS210-03, SNS2015-03 /varianty lavičky se třemi částmi k sezení/ a SNS210-02, SNS2015-02 /varianta lavičky se dvěma částmi k sezení/ (dále též „namítané výrobky“).
4. Za shodné znaky označil Úřad *kruhový systémem laviček*, kdy tři (dva) vyvýšené díly tvoří sedáky a tři (dva) zbývající díly tvoří rošty umístěné na úrovni podkladu, přičemž tento systém laviček současně slouží jako tzv. ochranná mříž ke stromům, uprostřed mezikruží je umístěn *kruhový otvor* určený pro umístění stromu, *čelní a zadní strany sedáků jsou otevřeny*, boční strany sedáků jsou plné (dále souhrnně také jen „shodné znaky“).
5. Mezi znaky odlišné zařadil Úřad *řešení sedáku*, kdy sedáky napadených vzorů označil za smontované z několika dílů. Podle rozhodnutí Úřadu je dalším rozdílem *řešení hran* horních i spodních sedáků, kdy namítané výrobky mají hrany zaoblené a sedáky jsou od okolních roštů odděleny křídélky, naproti tomu u napadených vzorů jsou hrany ostré. Při pohledu shora shledal Úřad zřejmé rozdíly ve *vzájemném poměru ve velikosti sedáků a roštů*, kdy namítané výrobky mají sedáky vzhledem k poměru roštů menší, než sedáky napadených vzorů. Dále byl uveden rozdíl ve velikosti a uspořádání *perforovaných kruhových otvorů*. Úřad konstatoval, že u namítaných výrobků jsou vždy perforované stejně velkými kruhovými otvory v pravidelných odstupech rovnoměrně rozloženými po celé ploše roštu s výjimkou okrajových plných částí, které tvoří lem roštu (hexagonální rozložení otvorů), kdežto u napadených vzorů je každý rošt perforován devíti paprskovitě

se sbíhajícími řadami kruhových otvorů, v každé řadě po šesti otvorech, které se směrem ke středu centrálního kruhového otvoru zmenšují (dále souhrnně také jen „odlišné znaky“).

6. Na základě shora uvedeného dospěl Úřad k závěru, že uvedené vzhledové rozdíly jsou podstatné a navrhovatel neprokázal, že napadené vzory nejsou nové. Napadené vzory vykazovaly dle prvostupňového rozhodnutí individuální povahu. Shora uvedené rozdílné znaky napadených vzorů a namítaných výrobků jsou takové intenzity, že se z pohledu informovaného uživatele významným způsobem podílejí na jejich celkovém vzhledu a odlišují celkový dojem, který tyto posuzované předměty vyvolávají u informovaného uživatele.

II. Napadené rozhodnutí

7. Proti výroku shora uvedeného prvostupňového rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh na výmaz napadených vzorů, podala žalobkyně dne 21. 12. 2018 řádný a včasný rozklad, neboť měla za to, že Úřad nesprávně posoudil individuální povahu a novost napadených vzorů ve vztahu k namítaným výrobkům. Část prvostupňového rozhodnutí označila žalobkyně v rozkladu za zcela nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění Úřadem. Dle žalobkyně zcela chybělo hodnocení shodných a rozdílných znaků se zaměřením na to, jak velkou měrou ovlivňují vzhled namítaných výrobků a napadených vzorů. Úřad dle názoru žalobkyně pouze provedl výčet shodných a rozdílných znaků, tyto nijak blíže nehodnotil a neporovnával a následně učinil závěr o novosti a individuální povaze napadených vzorů.
8. Žalobkyně ke shodným znakům v podaném rozkladu uvedla, že jsou zcela určující a podstatné pro celkový vzhled. Za dominantní znaky je nutno dle žalobkyně považovat základní vzhledové řešení namítaného výrobku a napadeného průmyslového vzoru, tvořené zejména shodnými znaky (viz výše bod 4.). Namítané výrobky představovaly dle názoru žalobkyně do okamžiku jejich vytvoření neznámé vzhledové řešení obdobného výrobku, tj. ochranné mříže ke stromům současně plnící funkci laviček či sedáků. Úřad shodné znaky ve svém rozhodnutí vůbec nehodnotil s ohledem na míru, jakou ovlivňují vzhled namítaných výrobků a napadených vzorů a provedl pouze jejich výčet. Naproti tomu provedl Úřad dle žalobkyně podrobným způsobem výčet rozdílných znaků. Žalobkyně v rozkladu tvrdila, že řada rozdílných znaků popsanych Úřadem představuje naprosté detaily, které nikterak neovlivňují vzhled namítaného výrobku a napadeného průmyslového vzoru, resp. tyto znaky jsou zcela upozaděny znaky shodnými.
9. Žalobkyně považovala tvrzení o skladbě sedáků napadených vzorů z několika částí za zcela nepřezkoumatelné, neboť toto nevyplývá z vyobrazení napadených vzorů tak, jak jsou zapsány v rejstříku. Základní tvarové řešení sedáků shledala žalobkyně u namítaných výrobků i u napadených vzorů za shodné. Zaoblené hrany u namítaných výrobků a ostré hrany u napadených vzorů jsou dle mínění žalobkyně nepodstatným detailem. Vzhledový znak „*křídélka oddělující sedáky od sousedních roštů*“, není z vyobrazení namítaných výrobků patrný, proto v této části označila odůvodnění Úřadem za zcela nepřezkoumatelné. Poměr velikosti sedáků k roštům a rozdílná velikost perforovaných kruhových otvorů byly dle žalobkyně zcela nepodstatnými detaily, rozpoznatelnými jen

při současném důkladném srovnání namítaných výrobků a napadených vzorů. Dále nebylo žalobkyni zřejmé, v čem spatřoval Úřad právě hexagonální rozložení otvorů.

10. Pochybení Úřadu shledala žalobkyně v nezvažování drobných rozdílů, které byly bez jakýchkoliv pochybností upozaděny shodnými znaky. Shodné znaky tvoří dle žalobkyně vzhledovou podstatu namítaných výrobků a napadených vzorů, je jimi tvořeno zcela netypické a originální vzhledové řešení ochranné mříže ke stromům kombinované se sedáky. Vlastník napadených vzorů shodné znaky určující vzhled výrobku do svého řešení převzal a ve zjevné snaze odlišit se pouze změnil povrch sedací části. Žalobkyně v podaném rozkladu konstatovala, že v důsledku takové změny již známého vzhledového řešení ovšem nelze považovat napadený průmyslový vzor za nový ve smyslu § 4 ZOPV. V hodnocení individuální povahy napadených vzorů zcela schází jakékoliv odůvodnění v tom smyslu, proč se rozdílné znaky podstatným způsobem podílejí na celkovém vzhledu, aniž by byly jakkoliv zvažovány znaky shodné. Odůvodnění individuální povahy napadeného průmyslového vzoru je proto dle žalobkyně zcela nepřezkoumatelné a žalobkyně trvá na tom, že celkový dojem, jakým namítané výrobky a napadené vzory působí na informovaného uživatele, je tvořen shodnými dominantními znaky.
11. Žalovaný rozhodl o podaném rozkladu dne 7. 6. 2019 napadeným rozhodnutím tak, že rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Nejprve shrnul dosavadní průběh správního řízení, vymezil pojem informovaného uživatele a uvedl popis napadených vzorů a namítaných výrobků. Následně se vypořádal s jednotlivými, v rozkladu uvedenými, námitkami. K namítané nepřezkoumatelnosti tvrzení o skladbě sedáků napadených vzorů uvedl, že rozsah ochrany podle § 10 odst. 1 ZOPV je dán vyobrazením průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku průmyslových vzorů. Žalovaný nepopírá, že naskenováním obrázků do jejich elektronické podoby došlo k jejich zmenšení a v důsledku toho i ke zhoršení kvality, nicméně je ale z vyobrazení napadených vzorů, které je součástí správního spisu, jasné patrné, že sedák je složen z více částí a každý účastník má možnost do spisu nahlédnout. K nejasnostem žalobkyně ohledně pojmu „křídélka“ uvedeného Úřadem žalovaný odkázal na str. 13 a str. 15 prvostupňového rozhodnutí, kde je jasné vysvětleno, že pojmem „křídélka oddělující sedáky od sousedních roštů“ jsou označovány vodorovné plochy, do nichž přes dolní zaoblené hrany souvisle přecházejí boční stěny sedáků.
12. Žalovaný shledal, že při usazení lavičky do země kolem kmene stromu nebude s největší pravděpodobností zřejmý rozdíl ve velikosti a rozmístění otvorů tvořících perforování roštů. Žalovaný přisvědčil Úřadu, že odlišné znaky představují u napadených vzorů odlišnosti zjistitelné na první pohled, nikoliv při vynaložení zvláštní pozornosti, a propůjčují jim tak osobitý vzhled. Proto tyto úpravy lze považovat za podstatné z hlediska informovaného uživatele a z hlediska volnosti původce za dominující znaky ve vzhledu výrobku, které celkový dojem z posuzovaných vzhledů laviček dostatečně odliší. K volnosti původce žalovaný konstatoval, že z hlediska funkce laviček, majících umožnit osobám odpočinek ve stínu u kmene stromu a přitom nezamezit přístupu vody k jeho kořenům, je nezbytné, aby mezikruží, tvořené sedáky a rošty, obsahovalo středový kruhový otvor, který bude vyplněn kmenem stromu, aby perforované rošty umožňovaly průtok vody a aby sedáky měly nosné prvky, a že pokud jde o sedací plochy, je volnost designéra omezena požadavkem vytvořit rovnou plochu na sezení. Dle žalovaného splňují napadené vzory požadavek novosti i individuální povahy předpokládané v § 4 ZOPV.

III. Žaloba

13. Proti rozhodnutí žalovaného, doručeného žalobkyni dne 7. 6. 2019, podala žalobkyně žalobu, v níž tvrdila, že žalovaný na základě žalobkyní předložených důkazů věc nesprávně a v rozporu se zákonem posoudil, v prvostupňovém rozhodnutí i v napadeném rozhodnutí zaujal nesprávný právní názor a vydal tak rozhodnutí, která poškozují a zkracují práva žalobkyně, a jsou v rozporu se zákonem.
14. *Prvním žalobním bodem* žalobkyně namítala nenaplnění zákonného požadavku na novost napadených vzorů vůči namítaným výrobkům a trvala na tom, že napadené vzory nelze považovat za nové ve smyslu § 4 ZOPV. Dle žalobkyně nelze souhlasit se závěrem žalovaného, že rozdílné vzhledové znaky napadeného průmyslového vzoru a namítaných výrobků jsou dominující a jejich celkový vzhled proto dostatečně odlišují. Žalobkyně byla přesvědčena, že namítané výrobky tvoří dosud zcela neobvyklé vzhledové řešení mříže ke stromům kombinované se sedáky. Právě základní vzhledové znaky napadených vzorů a namítaných výrobků je nutno považovat za znaky zcela dominantní.
15. Dle žalobkyně je nutno za dominantní vzhledové znaky považovat (1) mříž ke stromům kombinovanou se sedáky ve tvaru mezikruží, (2) otvor uprostřed mezikruží, (3) tři (dva) díly mezikruží jsou tvořeny sedáky, (4) tři (dva) díly mezikruží jsou tvořeny roštem umístěným na úrovni podkladu, (5) sedáky a rošty se pravidelně střídají (v případě napadeného vzoru č. 21 a namítaných výrobků SNS210-02, SNS2015-02 dva sedáky umístěny naproti sobě) a konečně (5) čelní a zadní strany sedáků jsou otevřené, boční strany sedáků jsou plné a tvoří nosnou konstrukci sedáků.
16. Žalobkyně je přesvědčena, že popsané shodné znaky určují vzhled namítaných výrobků a napadených vzorů. Rozdíl tak, jak je podrobně popsal žalovaný v napadeném rozhodnutí, nelze dle žalobkyně považovat za znaky natolik podstatné, že by převýšily uvedené shodné znaky. Řešení sedací části sedáku, horních a dolních hran sedáků, velikost jednotlivých dílů mezikruží a rozložení otvorů perforování roštů je nutno považovat za znaky nepodstatné v porovnání se znaky shodnými.
17. *V druhém žalobním bodu* žalobkyně uvedla, že napadené vzory nemají ve vztahu k namítaným výrobkům individuální povahu ve smyslu § 5 ZOPV. Žalobkyně na úvod tohoto žalobního bodu vyslovila souhlas s vymezením informovaného uživatele tak, jak jej vymezil žalovaný, zároveň se ale domnívala, že takto široce vymezený informovaný uživatel bude vnímat vždy pouze základní tvar napadených vzorů a namítaných výrobků. Především bude vnímat unikátní kombinaci mříže ke stromům a sedadel. Informovaný uživatel, který nebude mít možnost důsledného a podrobného srovnání napadených vzorů a namítaných výrobků postavených současně vedle sebe, je bude vždy považovat za shodné a budou vyvolávat zcela shodný celkový dojem. S ohledem na shodné podstatné znaky bude informovaný uživatel nepochybně považovat výrobky ztělesňující napadené vzory za výrobky žalobkyně, která uvádí na trh namítané výrobky.
18. *Třetím žalobním bodem* žalobkyně nesouhlasila s argumentací žalovaného, že „volnost původce při vývoji lavičky nebyla neomezená, neboť základní tvar konstrukce lavičky je dán její funkcí, tj. umožnit osobám odpočinek ve stínu kmene stromu a přitom nezamezit přístupu vody k jeho kořenům“. Především žalobkyně nesouhlasila s tvrzením žalovaného, že základní tvar

konstrukce lavičky je dán její funkcí – pokud by tomu tak bylo, tak již před vytvořením namítaných výrobků by se na trhu vyskytovala řada obdobných tvarových řešení mříží ke stromům kombinovaných s lavičkami. Naopak, základní vzhledové řešení namítaných výrobků je podle žalobkyně zcela unikátní.

19. Z důvodů shora uvedených žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i prvostupňové rozhodnutí v části týkající se napadených vzorů zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

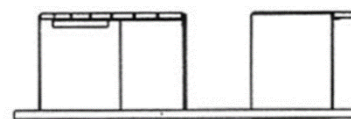
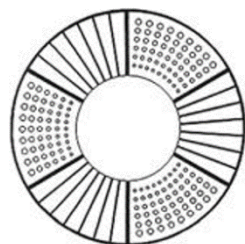
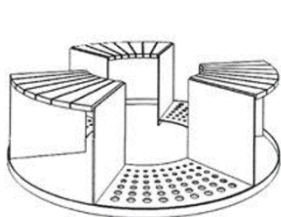
20. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 9. 2019, ve vztahu k *prvnímu žalobnímu bodu* konstatoval s odkazem na jednotlivé části prvostupňového rozhodnutí, že Úřad detailně popsal odlišující podstatné vzhledové znaky napadených vzorů a dospěl odůvodněně k závěru, že vyobrazení namítaných výrobků není na závadu novosti napadeným průmyslovým vzorům. Přitom Úřad postupoval v souladu se zákonem, svou dosavadní praxí i s Metodickými pokyny pro řízení před Úřadem.
21. K *druhému žalobnímu bodu* žalovaný uvedl, že nezáleží na konkrétním nosiči, tj. výrobku, ale na jeho vzhledu. Ochrana průmyslovým vzorem nemá vytvářet monopoly k jednotlivým výrobkům, ale poskytovat výlučná práva k výsledkům tvůrčí designérské činnosti. Institut posouzení individuální povahy průmyslového vzoru má jasně odlišit vzhled jednoho výrobku od druhého. Podstatou je tedy posoudit, zda změny v přihlašovaných průmyslových vzorech jsou takového charakteru, že je nelze považovat za bezvýznamné a zaslouží si ochranu coby individuální průmyslový vzor. Úřad uvádí, že se při posuzování nepřihlíží ke znakům, které jsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru.
22. Žalovaný se ztotožnil s rozhodnutím Úřadu i v otázce posouzení volnosti původce, napadené žalobkyní ve *třetím žalobním bodu*. K tomuto doplnil, že není podstatné, jestli vedle porovnávaných řešení existovala či neexistovala řada dalších obdobných řešení či nikoli. Žalovanému rovněž nepřísluší posuzovat, zda původce napadených vzorů mohl vytvořit vzhledově odlišné průmyslové vzory. Žalovaný pouze posuzuje, zda průmyslový vzor splňuje požadavky kladené na něj zákonem. Okolnosti, které předurčují, kde, k jakému účelu a v jakých funkčních souvislostech je výrobek, jehož vzhled aspiruje na ochranu zápisem průmyslového vzoru do rejstříku, užíván, musí ovlivňovat posuzování individuální povahy průmyslového vzoru, protože v řadě případů je jimi původce více či méně vázán či omezen, tj. je při tvorbě designu více či méně svobodný.
23. Žalovaný závěrem uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními ZOPV, i zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

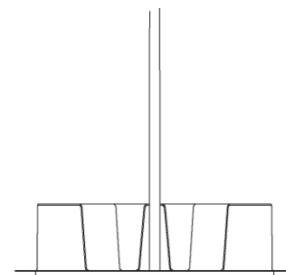
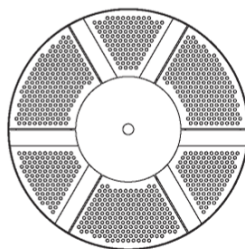
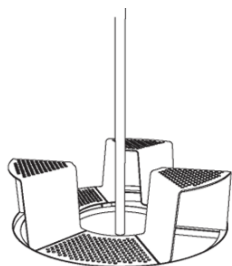
24. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.

ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

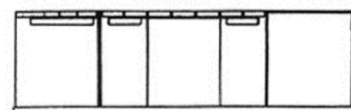
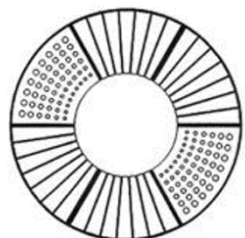
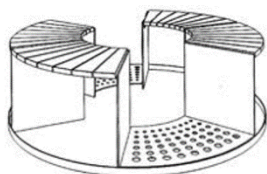
25. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (souhlas žalovaného byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován).
26. Aktivní žalobní legitimace žalobkyně vyplývá z jejího oprávnění podat návrh na výmaz průmyslového vzoru dle § 27 ZOPV. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
27. Z obsahu správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí ve věci relevantní skutečnosti.
28. Dne 19. 11. 2015 zapsal Úřad na základě přihlášky PVZ 2014-40124 do rejstříku průmyslových vzorů vzor č. 36588 o názvu „Lavička“, s právem přednosti ode dne 19. 12. 2014, pro 29 vnějších úprav výrobků, jehož vlastníkem je Ing. J. P.
29. Žalobkyně podala dne 29. 3. 2016 návrh na výmaz průmyslových vzorů č. 20 a 21, zapsaných v rámci hromadného zápisu č. 36588, a to z důvodů uvedených v § 27 odst. 1 písm. b) ZOPV, s odůvodněním, že napadené průmyslové vzory nemají ve vztahu ke starším výrobkům žalobkyně individuální povahu dle § 5 ZOPV a v okamžiku podání přihlášky je nebylo možné považovat za nové ve smyslu § 4 ZOPV.
30. Vnější vzhled úpravy výrobku dle napadeného vzoru č. 20 je zřejmý z následujícího vyobrazení:

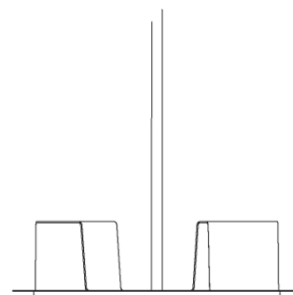
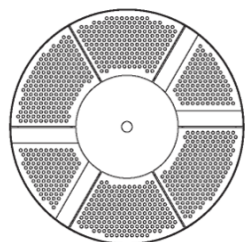
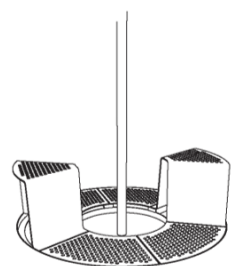
V návrhu na výmaz průmyslového vzoru č. 20 byly jako důkazní prostředky proti novosti a nedostatku individuální povahy vnějších úprav výrobků uplatněny namítané výrobky žalobkyně s označením SNS210-03, SNS2015-03, zveřejněné v namítaném dokumentu D2 a D3, v následujících vyobrazeních:

Vnější vzhled úpravy výrobku dle napadeného vzoru č. 21 je zřejmý z následujícího vyobrazení:

V návrhu na výmaz průmyslového vzoru č. 21 byly jako důkazní prostředky proti novosti a nedostatku individuální povahy vnějších úprav výrobků uplatněny namítané výrobky žalobkyně s označením SNS210-02, SNS2015-02, zveřejněné v namítaném dokumentu D2 a D3, v následujících vyobrazeních:

31. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
32. Dle § 1 odst. 1 ZOPV *průmyslové vzory, které splňují podmínky podle tohoto zákona, zapisuje Úřad průmyslového vlastnictví do rejstříku.*
33. Dle § 2 písm. a) ZOPV se pro účely tohoto zákona rozumí *průmyslovým vzorem vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení.*
34. Dle § 2 písm. b) ZOPV se pro účely tohoto zákona rozumí *výrobkem průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástí určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úprava, grafický symbol a typografický znak, s výjimkou počítačových programů.*
35. Dle § 3 odst. 1 ZOPV je *průmyslový vzor způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.*

36. Dle § 4 ZOPV se *průmyslový vzor považuje za nový, nebyl-li přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti shodný průmyslový vzor. Průmyslové vzory se považují za shodné, jestliže se jejich znaky liší pouze nepodstatně.*
37. Dle § 5 odst. 1 ZOPV *průmyslový vzor vykazuje individuální povahu, jestliže celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti.*
38. Dle § 5 odst. 2 ZOPV *se při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru přiblíží k míře volnosti, kterou měl při vývoji průmyslového vzoru jeho původce.*
39. Dle § 7 odst. 1 ZOPV *se při hodnocení způsobilosti průmyslového vzoru k zápisu se nepřiblíží ke znakům, které jsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru.*
40. Dle § 10 odst. 1 ZOPV *je rozsah ochrany dán vyobrazením průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku (§ 38) s výjimkou znaků, které jsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru, nebo znaků, které musí být nutně reprodukovány v přesném tvaru a rozměrech, aby mohl výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na kterém je aplikován, být mechanicky spojen s jiným výrobkem nebo umístěn do jiného výrobku, kolem něj nebo proti němu tak, aby oba výrobky mohly plnit svou funkci. Do rozsahu ochrany vyplývající ze zápisu průmyslového vzoru spadá každý průmyslový vzor, který nevyvolává u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.*
41. Dle § 10 odst. 2 ZOPV *musí být při posuzování rozsahu ochrany přihlédnuto k míře volnosti, kterou měl jeho původce při vývoji průmyslového vzoru.*
42. Dle § 27 odst. 1 písm. b) ZOPV *„zapsaný průmyslový vzor Úřad vymaže z rejstříku, pokud průmyslový vzor nesplňuje požadavky kladené na něj podle § 3 až 8 tohoto zákona“.*
43. Soud o věci uvažil následovně.
44. Z povahy věci se soud předně zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť teprve poté, dospěje-li k závěru, že napadené rozhodnutí přezkoumatelné je, se může zabývat dalšími věcnými žalobními námitkami.
45. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypovídá se se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.

46. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.
47. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází rovněž z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).
48. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný zabýval v dostatečném rozsahu rozkladovými námitkami žalobkyně, přičemž svoje závěry logicky a pečlivě odůvodnil. Napadené rozhodnutí není ani nesrozumitelné (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.), neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí svědčí o skutkových a právních důvodech, které vedly žalovaného k vydání rozhodnutí, výrok není rozporný s odůvodněním a výrok má oporu v zákoně (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS). K tomu je třeba dodat, že nepřezkoumatelným není rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08), nesouhlas se způsobem vypořádání odvolacích námitek tedy nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu nezpůsobuje (viz analogicky rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013 - 30, ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 179/2016 - 37).
49. V návaznosti na shora uvedené soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným ve smyslu citované judikatury, rovněž neshledal důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro jiné vady řízení, které by bránili jeho přezkoumání v rozsahu uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84).
50. Soud předesílá, že z hlediska soudního přezkumu představují rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56). Úkolem odvolacího, resp. rozkladového orgánu je zejména reagovat na odvolací, resp. rozkladové námitky (§ 89 odst. 2 věta druhá správního řádu). Z hlediska ekonomie řízení není vyloučeno, aby odvolací orgán argumentaci správního orgánu prvního stupně pouze doplnil.

51. Podstatou projednávané věci je otázka, zda napadené vzory splňují požadavky na ně kladené zákonem. Podle shora citovaného ustanovení § 3 odst. 1 ZOPV jsou průmyslové vzory způsobilé ochrany, splňují-li (kumulativně) podmínku novosti a individuální povahy. Pokud jde o podmínku novosti, je nutno porovnávat jednotlivé srovnatelné znaky průmyslových vzorů mezi sebou.
52. Soud neshledal *první žalobní bod*, jímž bylo namítáno, že napadené vzory nesplňují z důvodu existence namítaných výrobků aspekt novosti, důvodným. Odborná literatura ke kritériu novosti uvádí, že „*novost je objektivní kategorií, která primárně spočívá v identitě porovnávaných předmětů. Činnost prováděná při posuzování novosti spočívá v tom, že porovnáváme srovnatelné vzhledové znaky konkrétního designu se vzhledovými znaky designů, které byly přístupné veřejnosti před rozhodným datem (den podání přihlášky/den vzniku práva přednosti)*“ (srov. KOUKAL, Pavel, Miroslav ČERNÝ a Radim CHARVÁT. Zákon o ochraně průmyslových vzorů: Komentář Wolters Kluwer).
53. To, v čem se napadené vzory a namítané výrobky shodují, je pro posouzení novosti napadených vzorů irelevantní; odlišnost napadených vzorů a namítaných výrobků zakládají rozdíly v jejich znacích. Nebylo tedy důvodu, aby žalovaný při zkoumání podmínky novosti porovnával zjištěné rozdílné znaky napadených vzorů a namítaných výrobků s jejich shodnými znaky. Pro přijetí závěru o novosti napadených vzorů přitom postačuje zjištění, že se od namítaných výrobků podstatně odlišují v jednom znaku, který je určující pro vzhled daného výrobku. Hlavním konstrukčním prvkem lavičky je sedák a zemní podpěra. Vykazují-li porovnávané napadené vzory a namítané výrobky, jejichž podstatou je vzhled lavičky, podstatný a na první pohled viditelný rozdíl ve vzhledu některého z hlavních konstrukčních prvků, jimiž je obvykle tvořena konstrukce daného výrobku, jak je tomu i v nyní projednávané věci, pak se zkrátka nemůže jednat o shodné průmyslové vzory.
54. Jak uvedl Tribunál SDEU v rozsudku ze dne 6. 6 2013 ve věci T-68/11 *Kastenholz*, bod 37, „dva vzory (zde napadené vzory a namítané výrobky) jsou pokládány za shodné, pokud se jejich znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech, to znamená v podrobnostech, které nebudou bezprostředně vnímatelné, a které tedy mezi uvedenými (průmyslovými) vzory nebudou vyvolávat odlišnosti, byť nepatrné. *A contrario* je za účelem posouzení novosti (průmyslového) vzoru třeba posoudit existenci odlišností, které mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory nejsou nepodstatné, byť jsou tyto odlišnosti nepatrné.“ Aby tedy bylo možné dva průmyslové vzory hodnotit jako shodné, nesmí mezi nimi být odlišnosti v podstatných, bezprostředně vnímatelných podrobnostech.
55. Námitka žalobkyně, že pozměnění sedáku lavičky bylo provedeno pouze za účelem splnění předpokladů pro zápis vzorů do rejstříku, je zcela irelevantní. Ani Úřad ani žalovaný nemají povinnost, a rovněž ani právo, zkoumat, jaké pohnutky vedly podatele přihlášky k vytvoření toho kterého vzoru. Prvostupnému orgánu přísluší rozhodnutí, zda je výrobek ve shora uvedeném smyslu nový, nikoliv, co vedle jeho autora k provedení odlišností od namítaných výrobků.
56. Přisvědčit nelze ani *druhé námitce* žalobkyně, že žalovaný v projednávané věci neprovedl řádné posouzení individuální povahy průmyslového vzoru. Správní orgány obou stupňů v rozhodnutích vydaných v této věci, na něž je při soudním přezkumu nutno pohlížet jako

na jeden celek, srozumitelně popsaly, v čem spočívají podstatné rozdíly mezi porovnávány napadenými vzory a namítanými výrobky, které mají za následek též odlišný celkový dojem, který tyto průmyslové vzory vyvolávají. Hodnocení kritéria individuální povahy je však subjektivnější. Hodnotí se z pohledu celkového dojmu, který průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele a přihlíží se při něm k míře volnosti, kterou měl při jeho vytváření jeho původce. Není tak omezeno na prosté srovnání znaků jednotlivých porovnáváných průmyslových vzorů, ale vyžaduje posouzení, zda daný průmyslový vzor ve srovnání s dříve zpřístupněným průmyslovým vzorem působí též odlišným celkovým dojmem. Tím se přitom rozumí celostní vzhledový dojem vyvolaný společně všemi viditelnými znaky dotčeného průmyslového vzoru (srov. rozsudek Tribunálu SDEU ze dne 18. 3. 2010 ve věci T-9/07, Grupo Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo).

57. V posledně uvedeném rozhodnutí se Tribunál SDEU zabýval také výkladem pojmu „informovaný uživatel“, přičemž konstatoval, že *„jde o pojem nacházející se mezi pojmem „průměrný spotřebitel“, jež se používá v oblasti ochranných známek, po němž není požadována žádná specifická znalost a který zpravidla neprovádí přímé srovnání mezi kolidujícími ochrannými známkami, a pojmem „osoba specializovaná v dané oblasti“, což je odborník s důkladnou technickou kvalifikací. Pojem „informovaný uživatel“ tak lze chápat jako pojem označující uživatele, který vykazuje nikoliv průměrnou pozornost, ale zvláštní ostražitost, ať už z důvodu své osobní zkušenosti či rozsáhlé znalosti daného odvětví.“* Orgánu rozhodujícímu o rozkladu jsou tyto závěry Tribunálu SDEU známy a v napadeném rozhodnutí vyložil pojem „informovaný uživatel“ zcela shodně.
58. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. března 2013, sp. zn. 23 Cdo 1054/2011, *při posuzování shodnosti průmyslových vzorů a toho, zda dochází k porušování práv z průmyslového vzoru, je s ohledem na ustanovení § 10 odst. 1 poslední věty zákona č. 207/2000 Sb., důležitý celkový dojem podobnosti předmětných průmyslových vzorů a nejde tedy o to, zda lze zjistit rozdíly v podrobnostech. Odlišný celkový dojem je nutné poměřovat očima informovaného uživatele, nikoli např. běžného spotřebitele. U informovaného uživatele se předpokládá, že je schopen si všimnout určitých rozdílů posuzovaných průmyslových vzorů, které u něho vyvolají odlišný celkový dojem.*
59. Nebylo důvodu, aby žalovaný poměřoval váhu zjištěných rozdílů v podstatných znacích porovnáváných průmyslových vzorů s váhou jejich shodných znaků. I v tomto případě platí, že odlišnost celkového dojmu, který porovnáváné průmyslové vzory vyvolávají, zakládají rozdíly v jejich podstatných znacích a nikoliv jejich shodné znaky. I rozdíl v jediném znaku, jedná-li se o znak podstatný, jenž je schopen ovlivnit výsledný celkový dojem vyvolávaný průmyslovým vzorem a odlišit jej od celkového dojmu z jiného (namítaného) průmyslového vzoru, postačí k závěru o individuální povaze takového průmyslového vzoru (rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 2. 2021, č. j. 15A 57/2018-61).
60. Se shrnutím žalovaného, které dostatečně odůvodňuje závěr o individuální povaze napadených průmyslových vzorů, se soud plně ztotožňuje, neboť má za to, že vytčené rozdíly v podstatných znacích laviček (jejich linii a tvaru) po zhlédnutí vyobrazení porovnáváných napadených vzorů a namítaných výrobků snadno zaznamená i běžný uživatel laviček, tj. průměrný spotřebitel, natožpak informovaný uživatel vykazující zvláštní ostražitost (k vymezení pojmu „informovaný uživatel“ viz výše).

61. Soud k tomu dodává, že informovaný uživatel vykazující zvláštní ostražitost, jenž je zvyklý užívat lavičky, orientuje se v relevantní oblasti trhu a disponuje i určitým stupněm znalostí, pokud jde o prvky, z nichž jsou lavičky složeny, si jistě povšimne i dalších, méně patrných rozdílů ve vzhledu laviček dle porovnávaných průmyslových vzorů, které však rovněž ovlivňují celkový dojem, jenž u něho tyto průmyslové vzory vyvolávají.
62. Soud neshledal důvodným *ani třetí žalobní bod*, kterým žalobkyně napadala nesprávné posouzení volnosti původce. Důvodem pro vyloučení znaků průmyslového vzoru, u nichž není dána míra volnosti, je snaha o zabránění neodůvodněné monopolizace tvaru, který je objektivně určen (příčina technická [technické předurčení], příčina spojovací [spojení výrobků]). Jedná se také o projev jedné ze základních zásad průmyslově-vzorové ochrany, neboť průmyslový vzor musí být výsledkem tvůrčí duševní činnosti dle § 2 písm. d) ZOPV (srov. KOUKAL, Pavel, Miroslav ČERNÝ a Radim CHARVÁT. Zákon o ochraně průmyslových vzorů: Komentář Wolters Kluwer).
63. Žalobkyně v žalobě napadala podrobný rozbor odlišností provedený Úřadem a pouhé strohé shrnutí shodných prvků. Jak již bylo uvedeno shora, odlišnost porovnávaných průmyslových vzorů zakládají rozdíly v jejich znacích. Nejde a nemá jít o posouzení, zda podstatné znaky lavičky jsou shodné nebo rozdílné. Nejdříve je nezbytné z množiny myslitelných znaků porovnávaných napadených vzorů a namítaných výrobků oddělit ty znaky, ve kterých se lavička ze své podstaty lišit nemůže. Základní tvar konstrukce lavičky je dán její funkcí, tj. umožnit osobám odpočinek ve stínu kmene stromu a přitom nezamezit přístupu vody k jeho kořenům. Základními znaky je tedy kruhový tvar obepínající kmen s kruhovým otvorem pro kmen stromu a stabilní ale zároveň propustná plocha, ke které budou upevněny nosné části lavičky. Pokud si tyto znaky oddělíme, k porovnání nám zbývá konkrétní zpracování těchto základních neměnných prvků. Rozdíly uvedené a zevrubně posouzené prvostupňovým rozhodnutím jsou právě ty aspekty konkrétní podoby lavičky, v nichž je dána volnost původce. K tomuto soud upozorňuje, že při rozhodování o splnění podmínek pro zápis průmyslového vzoru do rejstříku není cílem posouzení, zda jsou napadené vzory a namítané výrobky v podstatných znacích shodné nebo rozdílné. Zásadní je posouzení, zda prvky, v nichž je dána volnost původce, jsou shodné nebo rozdílné ve znacích podstatných nebo nepodstatných. Prvky, v nichž je dána volnost původce, jak bylo uvedeno výše, jsou v posuzovaném případě převážně rozdílné.
64. Zejména u vzhledu sedáku lavičky jde o prvek podstatný, neboť právě plocha k sezení je pro informovaného uživatele (jak již byl rovněž vymezen) zpravidla první bod pozornosti. Provedení sedáku může být rozhodující i pro volbu uživatele lavičku použít či nikoliv. Pokud bude informovaný uživatel zvažovat použití lavičky, nebude se zamýšlet nad tvarem perforování umožňujícím propustnost vody nebo zda jsou boční stěny sedáku vyplněné, nebo volné, ani zda je otvor pro kmen ve tvaru kruhu nebo čtverce. Zásadní bude, z jakého materiálu, konstrukce a jaké povrchové úpravy je sedák lavičky. K tomuto hlavnímu odlišnému aspektu umožňujícímu volnost původce se přidružují i další takové odlišné znaky, které by samy o sobě nemusely být znakem podstatným, na tyto odlišné znaky je ale třeba pohlížet v kontextu celého napadeného vzoru a je tedy nutno konstatovat, že napadené vzory splňují zákonné požadavky na ně kladené ZOPV, neboť se od namítaných výrobků odlišují v podstatných aspektech, ve kterých je dána volnost původce.

65. Soud proto po zvážení všech relevantních skutečností, jak jsou shora uvedeny, neshledal opodstatněnými žádné z námitek, jimiž žalobkyně brojila proti závěru žalovaného, že napadené průmyslové vzory č. 20 (varianta lavičky se třemi částmi k sezení) a č. 21 (varianta lavičky se dvěma částmi k sezení) splňují jak podmínku novosti, tak i podmínku individuální povahy. Ve shodě s názorem žalovaného má soud za to, že vnější vzhled výrobků (laviček) podle napadených průmyslových vzorů se v podstatných znacích liší od vzhledu namítaných výrobků SNS210-03, SNS2015-03 (varianta lavičky se třemi částmi k sezení) a SNS210-02, SNS2015-02 (varianta lavičky se dvěma částmi k sezení) a že porovnávání výrobky s ohledem na zjištěnou rozdílnost jejich znaků vyvolávají u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.

VI. Závěr a náklady řízení

66. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu pro nedůvodnost podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
67. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byl úspěšný žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. listopadu 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu